852/10

Den 4. oktober 2010 blev i sag nr. 77.266:

xxxx xxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring hos Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over, at selskabet har behandlet et anmeldt ran tyveri som simpelt tyveri og i konsekvens heraf har afvist at yde forsikringsdækning for kontanter.

Det fremgår af sagen, at klageren den 29/7 2009 telefonisk anmeldte et tyveri af penge.

I skrivelse af 30/7 2009 afviste selskabet at yde erstatning for kontanterne, idet selskabet anførte:

> "Du forklarer, at du er på vej ud af et tog på Ø. Station, sammen med en større gruppe mennesker, da du mærker en unaturlig kontakt.
> Du går ned på perronen, lidt væk fra folkemængden, og mærker efter i dine lommer, og opdager at der mangler penge fra den ene bukselomme.
>
> Da der, for at yde erstatning for kontanter ved tyveri, skal være opfyldt, at man bemærker tyveriet i gerningsøjeblikket, hvor gerningsmanden tager genstanden/pengene, og der øjeblikkeligt gøres anskrig, kan vi desværre ikke være behjælpelige med erstatning i denne sag."

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse og anførte i e-mail af 5/8 2009 til selskabet:

> "Med henvisning til vores telefonsamtale, hvilken jeg forventer Alka har båndet, som I oplyste da jeg ringede den 29. juli 2009, angiver jeg her min skriftlige anmeldelse.

Den 25. juli 2009 rejser jeg med tog fra S. k. 09.59 med forventet ankomst på Ø. station kl. 13.50.
Her er det vigtigt at bemærke, at samme tog blev 70 min. forsinket før broen til Sjælland, hvor togstammen kørte frem og tilbage med stor uro til følge blandt passagerer.

Ved ankomsten til Ø. Station begynder jeg i god tid at 'kante' mig mod udstigning med en rygsæk på ryggen og en stor kuffert på hjul. Jeg havner i gangen mellem kupe og dør til udstigningen, hvor jeg bliver een blandt en gruppe med bl.a. fremmed udseende bestående af 3 voksne kvinder, 3 halvvoksne unge mænd, samt en gruppe børn.

Der er en del 'tumult' og uro, hvilket jeg på dette tidspunkt tilskriver den uro der har været i toget lige siden forsinkelsen opstod på 70 min. ved N.

Da toget er standset kommer jeg midt i denne gruppe frem til udstigningen, stadig med en kuffert i hånden og en rygsæk på ryggen.

Da jeg når udstigningen og får kantet min store kuffert foran mig på vej ned mellem 1. og 2. trin ned har jeg kufferten for mig og her mærker jeg en kropskontakt jeg ikke kan forliges med, men jeg har venstre hånd på håndtaget og højre hånd fast i den store kuffert. Havde jeg givet slip på kufferten ville den være væltet ned over en lille pige foran mig, som en mor var ved at hjælpe ned ad sidste trin. Havde jeg på dette tidspunkt givet slip for at endeligt konstatere tyveriet, som netop måtte være foregået, tør jeg ikke forudse hvilken skade der kunne ske med den lille pige foran mig.
Vi kender vist alle trinene i DSB 's toge, som ikke kundevenlige.

Umiddelbart nede og presset ca. 2 meter væk fra udgangen af toget, stadig med fast hånd i kufferten og min rygsæk på ryggen tager jeg mig til mine lommer, og her konstaterer jeg, at min pung i venstre bukselomme, mit ur i venstre jakkelomme, mine nøgler i venstre buskelomme og min mobil højre jakkelomme stadig er i de korrekte lommer, men min højre nedre bukselomme er tom. I denne lomme lå 20.000 dkr i tusindkr. sedler.

Jeg bliver helt panik, men vender mig til siden mod den unge mand jeg føler der er fulgt lige efter mig og siger vist 'hov, hvad sker her', hvilket må angives som 'Anskrig'. Jeg syntes alle bare forsvinder hastigt forbi mig.
Jeg kan jo ikke løbe efter den unge mand, der synligt forsvinder hurtigt sammen med den øvrige gruppe, da jeg har en kuffert i hånden, og i vore dage må jeg ikke lade en kuffert stå, lige som jeg ikke må tage den unge mand i armen og holde ham, så kan jeg blive anklaget for selvtægt osv.

Kun en ældre svensk mand standser, og jeg spørger ham om han vil holde øje med min kuffert, men det tager tid at forstå hinanden, så da jeg tager skridt med dem der er på vej væk er de stort forsvundet fra min nærhed.

Ved nærmere eftertanke har situationen, fra jeg mærkede den utilsigtede fysiske kontakt til jeg gør anskrig højst taget 15 - 30 sek. Dette tidsforløb må tilskrives, at jeg ikke turde slippe kufferten, som ville have kunne gøre voldsom skade på den lille pige foran mig. Her vil jeg sige at jeg har forhindret en måske større skade i stedet for at påvise end mindre i det nøjagtige øjeblik.

For god ordens skyld kan min hævning af d.kr. ses via min bank inden 25. juli 2009.

Alka er også velkommen til at komme på besøg på min bolig.

Mit tyveri er anmeldt station …"

Klageren uddybede beskrivelsen af hændelsesforløbet i e-mail af 13/8 2009 til selskabet:

"Jeg går i bad, og derefter klæder jeg mig på på mit værelse med det daglige normale tøj set i forhold til festtøjet fra aftenen i forvejen.
Jeg tager nu min pung fra de pænere bukser og lægger den i de daglige buksers venstre lomme, som jeg har taget på, samt mine sedler fra de pæne buksers baglomme, og lægger dem i de daglige buksers højre nedre lomme.

Ved ni tiden siger vi alle farvel og på gensyn til hinanden ca. 120 kursister krammer osv. Nu har jeg min jakke på indeholdende mobil og ur.
…
Jeg er to gange på toilet og en gang på vej gennem hele togsættet for at hente 'frit' vand på grund af problemerne ved N. Det var en masende fornemmelse. Her konstaterede jeg bevidst mine lommers indhold.

Mens toget holder på K. undre jeg mig over en ung mand der kommer og sætter sig på den anden side af midtergangen over for mig, 2 stationer før toget når endestationen.

Da toget sætter i gang fra K. rejser jeg mig for at tage min tunge store kuffert ned fra bagageplaceringen, som jeg har på modsatte side af hvor jeg sidder, og i samme moment siger jeg til den unge mand om han vil passe på, at jeg ikke kommer til at ramme ham med min kuffert. Han rejser sig, og smyger sig rundt om mig, mens jeg tager min kuffert ned, og jeg lægger ikke mere mærke til ham.

Jeg mærkede mine ting i mine lommer med jævne mellemrum fra S. indtil jeg stod på stationen fuldstændig forvirret.

Jeg havde ikke på noget tidspunkt mine sedler fremme i lyset."

De uddybende beskrivelser af hændelsesforløbet gav ikke selskabet anledning til at ændre dets afgørelse, hvorefter klageren - efter indbringelse af sagen for selskabets eget klagenævn - har indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har i skrivelse vedlagt klageskemaet underskrevet den 15/11 2009 over for nævnet anført:

"Jeg vil fastholde, at jeg har bemærket tyveriet i det øjeblik det skete, idet jeg mærkede en unaturlig tæt kontakt.
Skulle jeg have stukket hånden i lommen og ladet min stor tunge kuffert falde ned over en lille pige for at konstatere dette, det er der da vist ingen mening i ?
Så vidt jeg ved, så tages der hensyn til i Dansk retspleje, at der kan ydes en skade for at forhindre en anden (her læst som større).
Det er klart dette fortolkning jeg vil hæfte mig ved, og som jeg gerne vil have bedømt hos Jer.

Alka viser forståelse for min situation i Deres brev af 11. august 2009, men denne forståelse står der ikke noget om i Fællesnævnets afslag.

I øvrigt vil jeg henvise til Alkas brochure af september 2009 punktet 'Tommelfingerregel hvis uheldet er ude' punkt 1 der siger:

- Begræns skadens omfang mest muligt

Min konklusion er fortsat :
- jeg havde alle mine værdier da jeg rejste mig for at stige af toget.
- jeg gjorde 'anskrig' så hurtigt det var forsvarligt
- jeg søgte at undgå en større skade ved at handle som jeg gjorde."

Selskabet har i svarskrivelse af 8/12 2009 til nævnet anført:

"For at et tyveri kan karakteriseres som ran i forsikringsmæssig forstand, og dermed er dækningsberettiget efter denne bestemmelse, skal visse betingelser være opfyldt.

Det gælder således, at tyveriet
- skal være bemærket af sikrede eller en anden *i det øjeblik, hvor gerningsmanden tog genstanden,* og der *øjeblikkeligt gøres anskrig,* eller

- hvis tyveriet kan bevidnes af en anden tilstedeværende.

Tyveriet er sket fra klagers nedre højre bukselomme, uden at klager opdagede selve tyveriet.

At bemærke en unaturlig tæt kontakt i en stor menneskemængde er mere reglen end undtagelsen og kan ikke sidestilles med betingelsernes krav om at have bemærket tyveriet i gerningsøjeblikket. Tyveriet er heller ikke nødvendigvis sket ved denne kontakt, men kan lige såvel være sket på et andet tidspunkt (f.eks. da den unge mand smøg sig forbi i midtergangen).

At råbe 'hov hvad sker der lige' på det tidspunkt, man opdager, at man er bestjålet (et halvt minut efter en ikke nærmere defineret fysisk kontakt) kan heller ikke betegnes som at have gjort øjeblikkeligt anskrig (i gerningsøjeblikket).

Tyveriet er ikke bemærket hverken af klager eller andre i gerningsøjeblikket, og tyveriet kan heller ikke bevidnes af andre.

Betingelserne for dækning efter forsikringsbetingelsernes afsnit 4.9.1.2. er således ikke opfyldt i den aktuelle sag, og der er ikke i forsikringsmæssig sammenhæng tale om et ran, men om et tyveri
…
Da der i forsikringsmæssig forstand er tale om et simpelt tyveri, må vi fastholde, at der ikke kan ydes erstatning for kontanter.

Vi skal henvise til praksis fra Ankenævnet for Forsikring herunder kendelse nr. 71.565.

Skaden i det aktuelle tilfælde er tyveriet af pengene og der er således ikke belæg for at klager skulle have begrænset skaden.

Klagers betragtning om at ofre et mindre gode for at redde et større gode (nødretsbetragtninger) er ikke relevant i nærværende sammenhæng, da nødretsbetragtninger udelukkende finder anvendelse i strafferetten og i forbindelse med placering/bortfald af ansvar."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3. Hvilke genstande er dækket af Indboforsikringen**
…
3.3. Penge m.m.
…
4. Hvilke typer skader dækker Indboforsikringen
…
4.8. Tyveri.
Tyveri dækkes efter bestemmelserne i dækningsskemaet
…
4.9. Røveri, overfald m.v.
4.9.1. Forsikringen DÆKKER:
…
4.9.1.2. Tyveri sket i sikredes umiddelbare nærhed,

- hvis tyveriet er bemærket af sikrede eller en anden i det øjeblik, hvor gerningsmanden tog genstanden, og der øjeblikkelig gøres anskrig, eller

- hvis tyveriet kan bevidnes af en anden tilstedeværende.

Bemærk dog, at penge (jf. punkt 3.3.) maksimalt erstattes med 19.000 kr. (2008-indeks)"

Desuden fremgår af forsikringsbetingelsernes dækningsskema, at tyveri, der sker udenfor bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale, betegnes som simpelt tyveri. Ved simpelt tyveri er der ifølge dækningsskemaet ikke dækning for rede penge.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har henført tyveriet til bestemmelsen om simpelt tyveri, for hvilket der ikke er dækning for rede penge.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen